

KONINKRIJK.

LES 22

1 GEBED

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les toe aan de Heere.

2 UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] PSALM 37, 38, 40 en 49

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Psalm 37, 38, 40 en 49). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij deelt. Maak aantekeningen.

3 MEMORISATIE (5 minuten) [SLEUTELVERZEN IN ROMEINEN] (9) ROMEINEN 6:13

Repeteer twee aan twee.

(9) Romeinen 6:13. En stel uw leden niet ter beschikking aan de zonde als wapens van ongerechtigheid, maar stel uzelf ter beschikking aan God, als mensen die uit de doden levend geworden zijn. En laat uw leden wapens van gerechtigheid zijn voor God.

4 BIJBELSTUDIE (85 minuten) [DE BRIEF AAN DE ROMEINEN] ROMEINEN 6:1-11

Introductie. Romeinen 1:16 zegt dat het evangelie een kracht van God is tot verlossing voor ieder die gelooft." Romeinen 3 tot 5 leert "de kracht van God tot verlossing of tot rechtvaardiging" van de gelovige in Christus. Romeinen 6 leert "de kracht van God tot heiliging" van de gelovige in Christus.

Terwijl Romeinen 5 de wettelijke/juridische staat (of positie) van de christen leert, dat wil zeggen, dat de christen gelovige eens en voor altijd gerechtvaardigd is, leert Romeinen 6 de morele staat (of conditie) van de christen gelovige (en niet het proces van heiliging of heiligmaking), dat wil zeggen, dat de christen gelovige eens en voor altijd geheiligd is.

Romeinen 6:1-10 is een dogmatische uiteenzetting: "wat te geloven" en Romeinen 6:11 is een aansporing "hoe te leven".

STAP 1. LEES. GODS WOORD

Lees. We gaan Romeinen 6:1-11 met elkaar bestuderen.

Laat ieder groepslid omstebeurt één vers uit die Bijbelgedeelte voorlezen.

STAP 2. ONTDEK. WAARNEMINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE IS BELANGRIJK VOOR MIJ?

Of: WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE RAAKT MIJN VERSTAND OF MIJN HART?

Schrijf op. Zoek een of twee waarheden in dit Bijbelgedeelte die je begrijpt. Denk erover na en schrijf je gedachten op in je Bijbelstudie notitieboek.

Deel. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt delen wat zij ontdekt hebben.

Hierna volgen enkele voorbeelden van ontdekkingen. Waarschijnlijk zullen de groepsleden andere ontdekkingen doen dan deze.

6:1-7

Ontdekking 1. Paulus redeneert dat het onmogelijk is voor een christen om in een zondig leven te blijven volharden.

In Rome had een bepaalde sekse, de Legalisten (pro wet) de valse leer dat "een mens gerechtvaardigd wordt door de werken van de wet te onderhouden". De oppositie, de Antinomisten (anti wet) hadden de valse leer (het Antinomisme) dat "een mens die uit genade door het geloof gerechtvaardigd is de wet helemaal niet hoeft te houden, maar gewoon door mag gaan in zonde te leven".

De apostel Paulus verwierp beide valse leerstellingen. Tegen de Legalisten leerde Paulus dat een mens niet gerechtvaardigd wordt door de werken van de wet te onderhouden, maar uit genade door het geloof in Jezus Christus. En tegen de Antinomisten leerde Paulus dat een mens die gerechtvaardigd is uit genade door het geloof toch moest leven naar de (morele) wet!¹ Hij moest het nieuwe en heilige leven in zijn leven tonen. Paulus leerde dat de wet *niet het middel* tot de rechtvaardiging (verlossing) is, maar *wel de standaard* is waaraan gerechtvaardigde (verloste) mensen moesten voldoen.

(1) Romeinen 6:1-2 leert dat de leerstelling van de Antinomisten een tegenstrijdigheid is.

Paulus zegt dat het een tegenstrijdigheid is om te zeggen dat een mens naar Jezus Christus moest komen om verlost te worden van de zonde, ten einde door te gaan met zondigen!

(2) Romeinen 6:3-4 leert dat de christen verenigd is met de dood van Christus en daarom voor de macht van de zonde gestorven is.

In zijn redenering baseert Paulus zich op de christelijke doop. Hij zegt dat allen die (met de Heilige Geest) in Christus Jezus gedoopt zijn² met Jezus Christus verenigd zijn in Zijn dood. Dus, terwijl Christus “(als zoenoffer) voor de zonde” stierf, sterven christenen “om niet langer in zonde te leven”.

Deze eenmalige beslissende breuk met de zonde is de identiteit van de christen! Het loskopen (verlossing door een losprijs te betalen) van de zonde is:

- een bevrijding van *de straf* voor de zonde (de zondaar wordt *gerechtvaardigd*)
- een bevrijding van *de macht* (en slavernij) van de zonde (de zondaar wordt *geheiligd*). “Jezus Christus is voor ons geworden (is onze) ... gerechtigheid, heiligheid en verlossing” (1 Korintiërs 1:30)!

Ieder christen die met Christus verenigd is in Zijn dood, is gestorven voor de macht van de zonde! Hij is niet langer een slaaf van de zonde.

- Daarom kan een mens die een christen geworden is, niet langer doorgaan met leven in zonde.
- En daarom kan een mens die doorgaat met leven in zonde niet een christen zijn (zie 1 Johannes 3:6-9)!

(3) Romeinen 6:5-7 leert dat de christen verenigd is met de opstanding van Christus en daarom het nieuwe leven wil, kan en zal leven.

In zijn redenering baseert Paulus zich op de opstanding van Christus. Hij zegt dat mensen die met Christus verenigd zijn in Zijn dood, ook verenigd zijn in Zijn opstanding! Er bestaat een causale relatie tussen de dood en de opstanding van Christus. Evenals Zijn dood heel zeker door Zijn opstanding gevolgd wordt, zo zeker wordt het sterven van de christen voor de schuld en macht van de zonde gevolgd door een nieuw en heilig leven.

De dood en opstanding van Jezus Christus maakt *de wettelijke/juridische staat van de rechtvaardiging en de morele staat van de heiliging* van de gelovige heel zeker. Een christen deelt in de dood van Christus ten einde ook te delen in Zijn opstanding en leven. Christenen kunnen niet de voordelen van de dood van Christus zonder ook de voordelen van Zijn opstanding genieten. Ten einde heilig (en rein) te worden, moet God hen eerst rechtvaardigen. Mensen kunnen niet heilig (rein) worden zonder eerst gerechtvaardigd (vergeven) te worden! In de Bijbel zijn de rechtvaardiging (vergeving van zonden) en de heiliging (de reiniging van de zonden) onafscheidelijk! (De toekomstige tijden in verzen 5 en 8 drukken niet een toekomstige handeling uit, maar zekerheid!)

6:8-11

Ontdekking 2. Paulus redeneert dat de christen definitief veranderd is.

In deze paragraaf trekt Paulus de conclusie uit zijn redenering. Jezus Christus is eenmaal in de geschiedenis gestorven en Zijn dood wordt nooit meer herhaald. In Zijn opgestane menselijke natuur leeft Jezus Christus nu een leven toegewijd aan God.

Evenzo, sterft een christen maar eenmaal in de geschiedenis voor de macht van de zonde en is hij nu in staat om toegewijd aan God te leven. De scheiding van de christen van de macht van de zonde is definitief en het vermogen van de christen om het nieuwe en heilige leven te leven is zeker. Deze eenmalige beslissende gebeurtenis, namelijk: “met Christus gestorven te zijn” toont aan dat “zijn dood zijn voor de macht van de zonde” een blijvende staat of toestand is. Evenzo, toont deze eenmalige gebeurtenis, namelijk: “met Christus opgestaan te zijn” aan dat “zijn levend zijn voor God” ook een blijvende staat of toestand is. Het leven van een christen wordt niet langer bepaald of beheerst door de macht van de zonde om hem te veroordelen (verdoemen), te verontreinigen en te verslaven. Christenen worden niet langer bepaald of beheerst door hun oude zondige natuur of zondige daden die zij in hun lichaam deden.

Deze toestand van “dood zijn voor de macht van de zonde” en dit vermogen om “het nieuwe leven in gehoorzaamheid aan Christus te leven”, wordt in de Bijbel “heiliging” genoemd. Deze blijvende staat van heiliging wordt niet te niet gedaan door zonden die de christen in de toekomst doet. Zoals de dood en opstanding van Jezus Christus voor Hem

¹ De morele wet, bijvoorbeeld, de Tien Geboden.

² Dit kan niet naar de doop met water verwijzen, omdat mensen niet door iets wat mensen doen (het dopen met water) wedergeboren kunnen worden. Zij kunnen alleen wedergeboren worden door wat God doet (dopen met de Heilige Geest) (zie Johannes 1:12-13)!

eenmalig was, zo is ook het verkrijgen van de staat van rechtvaardiging en heiliging eenmalig voor mensen die in Jezus Christus geloven! In Romeinen 6:11 beveelt Paulus,

“Reken (beschouw) jezelf als dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heere.”

Let wel, christenen wordt niet bevolen te sterven voor de zonde en levend voor God te worden, want het wordt verondersteld dat christenen *al dood zijn* voor de zonde en *al levend* voor God! Let wel, het is niet door te rekenen (geloven) dat deze dingen feiten zijn dat zij feiten worden. Zij zijn al feiten! Het is al een feit dat mensen die in Jezus Christus geloven, geestelijk verenigd zijn met Jezus Christus in Zijn dood en opstanding (2000 jaar geleden)! Daarom is het ook een feit dat mensen die in Jezus Christus geloven al gerechtvaardigd (vergeven) en geheiligd (gereinigd) zijn. Zij zijn al gestorven voor de macht van de zonde om te veroordelen (verdoemen), te verontreinigen en te verslaven en zij zijn al in staat om het nieuwe en heilige leven voor God te leven. Wat Paulus christenen beveelt te doen, is te geloven dat de rechtvaardiging en de heiliging al feiten zijn en deze feiten te waarderen!

STAP 3. VRAAG.

UITLEG

Overweeg. WELK VRAAG UIT DIT BIJBELGEDEELTE ZOU JIJ AAN DE GROEP WILLEN STELLEN?

Laten we proberen zo veel mogelijke waarheden in Romeinen 6:1-11 te begrijpen en vragen te stellen over wat we nog niet begrijpen.

Schrijf op. Formuleer je vraag zo duidelijk mogelijk door gebruik te maken van vraagwoorden (wie? wat? waarom? hoe?) en noteer je vraag in je notitieboek.

Deel. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en hun vraag op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt hun vraag oplezen.

Bespreek. Bespreek zo veel mogelijk van deze vragen met elkaar.

De volgende zijn voorbeelden van vragen en aantekeningen die het beantwoorden vergemakkelijken.

6:1

Vraag 1. Wie waren de mensen die geloofden dat christenen mochten doorgaan met zondigen?

Aantekeningen. Romeinen hoofdstuk 5 sloot met de stelling: “de wet kwam er nog bij opdat de overtreding zou toenemen, maar waar de zonde is toegenomen, daar is de genade meer dan overvloedig geweest” (Romeinen 5:20). Uit deze stelling hebben een groep mensen een valse leerstelling getrokken. Zij leerden ten onrechte: “God gaf de wet opdat mensen nog meer zouden zondigen” en “hoe meer mensen zondigden, des te meer God verheerlijkt werd door de genade die Hij aan deze zondaars toont.” Daarom leerden zij: “Mensen moeten aangemoedigd worden door te gaan met zondigen”. Zij zeiden, “Laten wij in de zonde blijven, opdat de genade toeneemt!” Deze leerstelling is duidelijk een valse leerstelling! De mensen die de Bijbelse leer van de genade verdraaien, heten Antinomisten (mensen die tegen de wet zijn).

(1) Antinomisten benadrukken het werk van God, maar negeren de verantwoordelijkheid van de mens.

Zij leggen de nadruk op het volbrachte werk van Jezus Christus tot de extreme mate dat zij de noodzaak voor mensen om zich te bekeren, wedergeboren te worden en geheiligd te worden verwaarlozen. Hoewel het waar is dat Jezus Christus het volledige verlossingswerk voor christenen verworven heeft, is het niet waar dat christenen niets hoeven te doen om behouden (verlost) te worden.

(2) Antinomisten benadrukken de genade van God tot de mate dat zij de wet van God verwerpen.

Zij geloven ten onrechte dat christenen alleen “onder genade” zijn en daarom niets met de wet te maken hebben. Zij leren dat de goede werken die de wet beveelt, niet van christenen vereist worden. Zij leren ook dat de slechte werken van christenen uit genade ontzien worden! Zij geloven dat de slechte daden van christenen tot hun “oude natuur” behoren en er daarom niet toe doen. Daarom zeggen ze dat het niet uitmaakt wat christenen in hun lichamen doen.

Het argument van de apostel Paulus tegen de valse leer van de Antinomisten (hun verdraaiing van de leer van de genade) is dat de verwerving van de verlossing door Jezus Christus niet de toepassing van de verlossing door Jezus Christus uitsluit! Jezus Christus heeft de verlossing verworven (verdient) door Zijn zoenoffer aan het kruis. Maar Hij past deze verworven verlossing toe op mensen door hun bekering en geloof in het evangelie (Markus 1:15), door hun wedergeboorte en vernieuwing door de Heilige Geest (Titus 3:5) en door hun gehoorzaamheid aan de morele wet (Johannes 14:21,23). Paulus redeneert dat de rechtvaardiging nooit van de heiliging gescheiden mag worden! De wettelijke/juridische staat van de rechtvaardiging en de morele staat van de heiliging horen onafscheidelijk bij elkaar. De mens die deel heeft aan de voordelen (weldaden) van de dood van Christus heeft ook deel aan de voordelen (weldaden) van het opstandingleven van Christus. De rechtvaardiging of verlossing mag nooit en kan nooit gescheiden worden van het leven van het nieuwe en heilige leven!

6:3-4

Vraag 2. Wat is de betekenis van de christelijke doop?

Aantekeningen. Romeinen 6:1-7 spreekt niet over de christelijke doop *met water*, maar over de christelijke doop *met de Heilige Geest*! Het leert niet de methode van het dopen met water, maar leert de betekenis van het dopen met de Heilige Geest!

In Romeinen 6:3 betekent “in Christus Jezus gedoopt zijn” *verenigd zijn* met Christus, *gemeenschap met Christus* en *deelhebben aan* al de voorrechten in Christus. Deze vereniging met Jezus Christus wordt tot stand gebracht door de doop met de Geest door Christus (Markus 1:8b) en niet door de doop met water door een mens (bv. een voorganger) (Markus 1:8a). De doop met water is alleen het teken van de doop met de Geest (Handelingen 10:47-48).

In Romeinen 6 betekent de doop (met de Geest) in bijzonder het *verenigd zijn* met Christus in Zijn dood en *deelhebben aan* al de verworvenheden van Zijn dood. Het betekent *verenigd zijn* met Christus in alles wat Hij is en in al de fasen van Zijn verlossingswerk als Middelaar. De vereniging met Jezus Christus Zelf kan niet gescheiden worden van vereniging met Zijn volbrachte verlossingswerk. En de vereniging met Zijn dood kan niet gescheiden worden van de vereniging met Zijn opstanding.

(1) De vereniging met Zijn dood.

Romeinen 6:3-4 en Kolossenzen 2:12 leren dat “christenen die (door de Geest) in Jezus Christus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn”. Hun “begraven zijn” met Christus is het bewijs dat zij werkelijk gestorven zijn (het was niet maar een schijndood). Terwijl de doop met de Geest (dat wil zeggen, de wedergeboorte door de Heilige Geest) de gelovige geestelijk verenigt met de dood van Jezus Christus 2000 jaar geleden, betekent/symboliseert de doop met water deze geestelijke vereniging van de gelovige met de dood en opstanding van Jezus Christus. De tijdsvormen van de werkwoorden in Romeinen 6:3-4 (Grieks: aoristus) toont aan dat christenen *eens en voor altijd* geestelijk gestorven en begraven zijn in het verleden van hun geschiedenis (de oude mens moet dus niet weer opgegraven worden)! Christenen zijn zo effectief van het rijk van de zonde, de zondige wereld en het koninkrijk van de Satan buitengesloten als een dood persoon buitengesloten is van het menselijk leven. Christenen zijn eens en voor altijd gerechtvaardigd (vergeven). De voltooid tegenwoordige tijd van het werkwoord in Romeinen 6:5 (Grieks: gegonamen) toont aan dat de rechtvaardiging (vergeving) een permanente of onophoudelijke tegenwoordige werkelijkheid is!

(2) De vereniging met Zijn opstanding.

Romeinen 6:5 leert dat christenen ook heel zeker met Jezus Christus *verenigd zijn* in Zijn opstanding. De opstanding verwijst naar het opstandingleven hier en nu op de aarde en naar de opstanding van het lichaam bij de wederkomst van Christus. Het argument in Romeinen 6:5 is dat de geestelijke vereniging met de dood en begraving van Jezus Christus niet gescheiden kan worden van de geestelijke vereniging met de opstanding van Jezus Christus. De wedergeboorte door de Heilige Geest (en geloof in Jezus Christus) heeft de christen geestelijk *verenigd* met de dood en begraving van Jezus Christus 2000 jaar geleden en resulteerde in de rechtvaardiging van de gelovige. Evenzo, heeft de wedergeboorte door de Heilige Geest (en het geloof in Jezus Christus) de christen geestelijk *verenigd* met de opstanding van Jezus Christus 2000 jaar geleden en resulteerde in de heiliging van de gelovige!

Elke christen is een “heilige” op grond van het volbrachte (verworven) verlossingswerk van Christus 2000 jaar geleden en op grond van de toepassing daarvan door de Heilige Geest in zijn leven hier en nu. De dood van Jezus Christus als een zoenoffer voor de zonden is noodzakelijk en zeker voor rechtvaardiging. Zo is ook het opstandingleven van Christus noodzakelijk en zeker voor heiligheid.

Christenen worden nu al door God beschouwd als “volmaakt rechtvaardig en heilig”.

Hun verworven rechtvaardiging en heiliging is hun positie of staat in Christus.

Christenen zullen steeds meer en meer gelijkvormig worden aan Jezus Christus in een heilig leven hier en nu op aarde.

Hun aanhoudende heiliging is hun proces of (levens)stijl in Christus.

Bij de wederkomst van Christus zullen christenen met lichaam en ziel helemaal gelijkvormig aan Christus zijn.

Hun uiteindelijke verheerlijking is hun bestemming in Christus.

De hele discussie in Romeinen 6 draait om het verband tussen de staat van (wettelijke/juridische) rechtvaardiging en de staat van (morele) heiliging.

6:6

Vraag 3. Wat is het verschil tussen “de oude mens” en “de nieuwe mens”?

Aantekeningen. Christenen moeten onderscheid maken tussen de uitdrukkingen: “de oude mens”, “de zondige natuur” en “de uitwendige mens”.

(1) De oude mens is beslist gestorven en de nieuwe mens is nu beslist een werkelijkheid.

“De oude mens” vertegenwoordigt “de onwedergeboren natuur” (Romeinen 6:6). Het is “de natuurlijke mens” die vrijwillig ervoor koos een slaaf van zijn zondige natuur te blijven (Romeinen 6:16) en daarom volledig door zijn zondige natuur beheerst wordt (Romeinen 8:6-8). “De nieuwe mens” vertegenwoordigt “de wedergeboren natuur” van de christen.

Door geloof in Jezus Christus wordt zijn onwedergeboren natuur eens en voor altijd gekruisigd (Romeinen 6:6; Galaten 2:20) en zijn wedergeboren natuur eens en voor altijd uit de geestelijke dood opgewekt (Romeinen 6:4-5). Dan wordt de onwedergeboren natuur eens en voor altijd afgelegd (Efeziërs 4:22) en de wedergeboren natuur eens en voor altijd aangedaan (Efeziërs 4:24)! De oude mens wordt afgelegd wanneer de nieuwe mens wordt aangedaan (Kolossenzen 3:9-10). Zij kunnen niet tegelijk of samen bestaan!

(2) Maar de nieuwe mens heeft nog steeds een zondige natuur.

Terwijl niet-christenen niet vrij zijn van de absolute dominerende en verslavende macht van hun zondige natuur, zijn christenen eens en voor altijd vrijgemaakt van de absolute dominerende en verslavende macht van hun zondige natuur. Toch blijft “hun zondige natuur” nog een aanwezige en dwingende macht in hun leven (Romeinen 6:7, 7:18; 8:2) en is voortdurend in strijd met de Heilige Geest die in de nieuwe mens woont (Romeinen 6:13,19; Galaten 5:16-23).

Oprechte christenen kiezen telkens ervoor beheerst te worden door de Heilige Geest en niet door hun zondige natuur (Romeinen 8:9,13). Telkens weerstaat hij gelijkvormig aan deze zondige wereld te worden en kiest hij ervoor gelijkvormig aan Christus te worden. Zo blijft de nieuwe mens geestelijk groeien (Romeinen 12:1-2). Het doel en de standaard van deze voortdurende vernieuwing is Jezus Christus en Christusgelijkvormigheid (Efeziërs 4:13-14). De nieuwe mens wordt voortdurend vernieuwd naar het beeld van God (Kolossenzen 3:10).

(3) De nieuwe mens kan onderscheiden worden als de uiterlijke mens en de innerlijke mens.

De uiterlijke voorkomst van de mens wordt “de uiterlijke mens” genoemd en zijn innerlijke wezen wordt “de innerlijke mens” genoemd. “Ook al vergaat onze uiterlijke mens (wij worden steeds ouder en zwakker), toch wordt de innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd” (2 Korintiërs 4:16).

“De uiterlijke mens” is “de aarden kruik” (2 Korintiërs 4:7), “het sterfelijke lichaam” (2 Korintiërs 4:10-11) en niet de onwedergeboren mens. Het is het hele menselijke gestel met al zijn vermogens en krachten, zowel mentaal als lichamelijk, zowel in inzicht en praktisch, die aan het verval onderhevig is en naar het graf beweegt. De onvoltooid tegenwoordige tijd toont aan dat dit verval een constant en onomkeerbaar proces is. “De uiterlijke mens” is “de nieuwe mens” zoals hij zich naar buiten toont en zichtbaar is voor anderen.

“De innerlijke mens” is het christen hart waarin Gods licht schijnt en echte kennis en ervaring van Gods heerlijkheid in Christus geeft (2 Korintiërs 4:6). Het is het christen hart waarin de Heilige Geest woont als een onderpand of eerste uitbetaling die de toekomstige vervulling van alles wat God beloofd heeft garandeert” (2 Korintiërs 1:22; 5:5). In de innerlijke mens plant de Heilige Geest het principe van het nieuwe leven; daar oefent Hij Zijn heersende invloed uit en daar geeft de Hij kracht om in al de geestelijke deugden te groeien (Efeziërs 3:16-17). De innerlijke mens blijft verborgen voor het zicht van de mensen in de wereld en ontoegankelijk voor hun analyse.

Na de wedergeboorte is de christen nog steeds een ondeelbare persoonlijkheid (dat wil zeggen, een levend wezen/ziel met een onzichtbare menselijke geest en een zichtbaar menselijke lichaam.), die van buiten af door mensen of van binnen in door God bekeken kan worden. Paulus spreekt over de grote christelijke waarheid dat de zichtbare voortgang in uiterlijk verval dagelijks vergezeld wordt door de ervaring van innerlijke vernieuwing!

STAP 4. DOEN.

TOEPASSINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEDEN IN DIT BIJBELGEDEELTE HEBBEN MOGELIJKE TOEPASSINGEN VOOR CHRISTENEN?

Deel en schrijf op. Laten we met elkaar brainstormen en een korte lijst maken van mogelijke toepassingen uit Romeinen 6:1-11.

Overweeg. WELK MOGELIJKE TOEPASSING WIL GOD DAT JE TOT EEN PERSOONLIJKE TOEPASSING MAAKT?

Schrijf op. Als je een persoonlijk toepassing maakt, schrijf het dan op in je Bijbelstudie notitieboek. Voel je vrij deze persoonlijke toepassing met anderen te delen of niet.

(Let wel dat hoewel een waarheid dezelfde blijft, er een heel aantal verschillende toepassingen van deze waarheid mogelijk zijn. Hier volgt een lijst mogelijke toepassingen.)

1. Voorbeelden van mogelijke toepassingen uit Romeinen 6:1-11.

- 6:1. Denk aan je zondige gewoonten. Besluit om te breken met deze zondige gewoonten en niet door te gaan met zondigen.
- 6:3-4. Besef dat wanneer je in Jezus Christus gaat geloven, je niet langer meer een slaaf van je zondige natuur bent. Je kunt je vroegere zondige gedachten, woorden, gewoonten en karaktertrekken veranderen als je dat wilt.
- 6:3-4. Begrijp duidelijk de betekenis van je christelijke doop. De christelijke doop is boven alles “een onzichtbare doop met de Geest” (Markus 1:8; Handelingen 11:14-18; 1 Korintiërs 12:13; Titus 3:4-8) die gesymboliseerd wordt door “een zichtbare doop met water” (Matteüs 28:19; Handelingen 2:38; Handelingen 10:47-48; Handelingen 22:16). De christelijke doop (met de Geest) betekent geestelijke vereniging met Jezus Christus, gemeenschap met Christus en deelhebben aan Zijn volbrachte verlossingswerk in het verleden, heden en toekomst. In het bijzonder betekent het deelhebben aan de weldaden van Zijn dood in mijn plaats, namelijk, dat mijn zonden zijn weggewassen (Handelingen 22:16). Dit betekent dat ik volkomen vergeven bent (Handelingen 2:38) of gerechtvaardigd bent (Romeinen 6:7).

Onthoudt dat deze dingen *niet* tot stand komen door de doop met water door een mens (bv. een ceremoniële rite door een voorganger), maar alleen door de doop met de Heilige Geest (echte wedergeboorte) door Christus! Romeinen 6:3-7 spreekt *niet* over de doop met water en ook *niet* over de methode waarmee met water gedoopt hoort te worden (bv. door onderdompeling). Het spreekt over de doop met de Geest die in de Bijbel altijd voorgesteld wordt als de Geest Die van boven op en over de gelovigen uitgestort wordt (Handelingen 2:3; 2:17,33; Handelingen 2:38; 10:44; 11:16). En de doop met water wordt ook voorgesteld als “water dat (van boven) op de handen gegoten wordt” (2 Koningen 3:11) waarbij zonden “afgewassen worden” (Handelingen 22:16).

6:5-6. Besef dat de wettelijke/juridische staat van rechtvaardiging niet van de morele staat van heiliging gescheiden kan worden. Wanneer een christen deel heeft aan de dood van Jezus Christus, dan heeft hij ook deel aan de opstanding van Jezus Christus. Daarom hoort een christen het nieuwe opstandingleven in Jezus Christus ook in zijn leven te tonen.

6:10-11. Laat het nieuwe leven zien om God te behagen.

2. Voorbeelden van persoonlijke toepassingen uit Romeinen 6:1-11.

Ik wil mijzelf als dood voor de macht van de zonde en levend voor God rekenen. Ik verheug me in het feit dat de absolute macht van mijn zondige natuur gebroken is en dat ik bevrijd ben van de voortdurende slavernij aan de zonde. Ik wil blijven onthouden dat ik nu levend voor God ben en dat ik het nieuwe en heilige leven *behoor* te laten zien en dat ik dat ook *kan en wil*.

Ik wil blijven onthouden dat een christen niet alleen deel heeft aan alle weldaden van de dood van Jezus Christus, maar ook aan alle weldaden van de opstanding van Jezus Christus! Mijn geestelijke sterven met Christus resulteert in het breken van de absolute macht van mijn zondige natuur. Volgens Romeinen 6:7 is mijn zondige natuur al tot de dood veroordeeld en wordt dit vonnis mijn hele leven lang uitgevoerd. Door het werk van de Heilige Geest in mij wordt de macht van mijn zondige natuur telkens weer verbroken en krijg ik het vermogen om het nieuwe en heilige leven te tonen in mijn leven.

STAP 5. BID. **REACTIE**
 BID OM DE BEURT TOT GOD OVER ÉÉN WAARHEID WAARMEE GOD JE AANGESPROKEN HEEFT in Romeinen 6:1-11.
 (Reageer in je gebed op iets wat je gedurende de Bijbelstudie geleerd hebt. Oefen jezelf om kort te bidden, bijvoorbeeld door maar één of twee zinnen te bidden. Iedereen in de groep zal verschillende dingen bidden.)

5	GEBED (8 minuten)	[VOORBEDE] BID VOOR ANDEREN
----------	--------------------------	--

Bid in groepjes van twee of drie mensen. Bid voor elkaar en voor andere mensen in de wereld (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

6	VOORBEREIDING (2 minuten)	[OPDRACHTEN] VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST
----------	----------------------------------	--

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. **Toewijding.** Wijd je toe om steeds discipelen te maken, de gemeente van Jezus Christus op te bouwen en het Koninkrijk van God te verkondigen.
2. **Verkondig, onderricht of bestudeer** de Bijbelstudie uit Romeinen 6:1-11 samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. **Persoonlijke tijd met God.** Heb stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Psalm 50, 51, 58 en 62.** Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. **Memorisatie. (10) Romeinen 6:23.** Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. **Onderricht.** Bereid **de gelijkenis van “de onbarmhartige knecht”** in Matteüs 18:23-35 thuis voor. Maak gebruik van de zes richtlijnen voor de uitleg van gelijkenissen.
6. **Gebed.** Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. **Houd je aantekeningen in je notitieboek goed bij.** Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, je Bijbelstudie en deze opdracht.